

Beroepingswerk: kandidaten!

Hoe komt de beroepingscommissie eigenlijk aan namen van predikanten of proponenten die er wel voor voelen om zich door de gemeente Medemblik-Opperdoes te laten beroepen? Want ja, vanzelf komen ze niet en om nou willekeurig predikanten te gaan bellen, dat schiet ook niet op. Een proponent trouwens is iemand die toestemming heeft van de kerk om predikant te worden maar die nog niet bevestigd is als predikant en dus nog geen eerste beroep heeft ontvangen.

Een belangrijke manier om aan namen te komen is vragen aan de gemeente naar namen van mogelijke kandidaten. Vorige keer zag u in het kerkblad een oproep staan namen door te geven aan de beroepingscommissie van predikanten die u geschikt vindt om predikant te worden van de gemeente. Wellicht hebt u daaraan gehoor kunnen geven; want je moet maar net iemand weten, waarvan je denkt: dát zou wel eens een goeie voor ons kunnen zijn!

De bedoeling van deze vraag is niet alleen om aan namen te komen maar ook om gemeenteleden bij het beroepingswerk te betrekken. Het beroepingswerk is een weg die de gemeente *samen* gaat. Weliswaar in de praktische uitvoering uitbesteed aan een beroepingscommissie, maar dan ook alleen om praktische redenen. Principieel is als het ware de hele gemeente op zoek naar een nieuwe predikant. En het is ook de hele gemeente die om de beroepingscommissie (en kerkenraad) heen staat met gebed en andere manieren van betrokkenheid en steun. De kerk is geen bedrijf waar belangrijke beslissingen uitbesteed kunnen worden aan een select groepje mensen. In de kerk doen we het *samen*. Wij zijn samen de kerk.

Een andere manier om aan namen te komen is de zogenaamde advieslijst. Dat is een lijst met namen die wordt opgevraagd bij de landelijke kerk in Utrecht. Zij gaan in hun kaartenbak met predikanten op zoek naar predikanten die mogelijk geschikt zouden zijn om de gemeente Medemblik-Opperdoes te dienen.

Om dat goed te kunnen doen, hebben ze informatie toegestuurd gekregen over de gemeenten, zodat er geen predikanten op de lijst komen te staan die een totaal andere geestelijke ligging hebben dan Medemblik-Opperdoes. De aangedragen kandidaten passen dus in principe bij de gemeenten. U begrijpt: voor elke gemeente die een dergelijke aanvraag doet, wordt een eigen advieslijst opgesteld.

Deze advieslijst is er om te helpen met de zoektocht, maar ook om de “mobiliteit van predikanten te bevorderen”, zoals dat heet. De synode is van mening dat het goed is voor kerken en predikanten dat een predikant na een aantal jaren weer in een andere gemeente de kerk gaat dienen. Net als vroeger mag onder normale omstandigheden een predikant na vier jaar een beroep in een andere gemeente aannemen. Maar wezenlijk anders dan vroeger is dat nogal wat predikanten vandaag de dag veel langer in dezelfde gemeente blijven. Terwijl het voor zowel gemeente als predikant in de regel heel verfrissend is als na een aantal jaren de predikant weer verder trekt. Zoals het trouwens ook goed kan zijn voor een gemeente om een poosje vacant te zijn, om zo te merken wat je als gemeente zelf in huis hebt, zonder de directe steun van een eigen predikant. Met andere woorden: een vacante periode kan goed zijn voor de zelfredzaamheid van de gemeente.

Predikanten krijgen er geen bericht van dat ze op een advieslijst voor een gemeente zijn geplaatst. Hetzelfde geldt voor het genoemd zijn door gemeenteleden: ook daar heeft de

predikant geen weet van. Dat is ook niet nodig; je merkt het als predikant vanzelf als je wordt gebeld door een beroepingscommissie. Over dat bellen straks nog wat meer.

Dan is er nog een derde manier om aan namen te komen: de vacature aanmelden voor de “berichten van het beroepingswerk” van de landelijke kerk. Van de landelijke kerk komt elke week een digitale weekbrief, met daarin (naast een aantal andere berichten) de vacatures die zijn aangemeld. Als een predikant belangstelling heeft voor een bepaalde vacature kan die doorklikken naar een uitgebreide beschrijving van de vacature en weer doorklikken naar de website van de betrokken gemeente om nog meer informatie op te halen.

Predikanten kunnen vervolgens bij de beroepingscommissie verdere informatie opvragen en laten weten dat zij wel belangstelling hebben voor deze vacature en openstaan voor een gesprek. Dan zullen ze in de regel een brief schrijven waarin zij hun keuze toelichten. Dit is dus een route waarbij het initiatief van de predikant uitgaat. Zij/hij neemt zelf contact op met de beroepingscommissie. Logischerwijs maakt dat een dergelijk contact kansrijker. Ik zie vaak in het beroepingswerk dat een predikant die zelf reageert, ook al op de advieslijst en / of de gemeentelijst staat. Ik vernam trouwens van iemand uit het veld dat de omschrijving van de vacature Medemblik-Opperdoes prettig en uitnodigend overkwam.

Tenslotte is een vierde mogelijkheid om in contact te komen met predikanten: adverteren in een tijdschrift of een krant die door predikanten wordt gelezen. Tot nu toe is daar in de situatie van Medemblik-Opperdoes niet voor gekozen. Eerst worden de bovenstaand beschreven mogelijkheden doorlopen. Een advertentie is redelijk duur en elke predikant die wel voelt voor een nieuwe gemeente, leest de gewone vacatureberichten.

Toegevoegde waarde heeft een advertentie vooral voor predikanten die een *sluimerde* behoefte hebben om te verkassen en als ze dan een aantrekkelijke advertentie zien kan het gebeuren dat ze wakker geschud worden in die behoefte. Maar zoals gezegd, daar is tot nu toe niet voor gekozen; dat kan altijd nog.

Aanvullend kan er voor gekozen worden de vacature ‘uit te zetten’ op social media. Er zijn speciale groepen voor predikanten op Facebook, LinkedIn en andere social networks. Tevens zijn er speciale websites voor vacatures in kerken, bv. www.reliwerk.nl.

Voor predikanten die zich als belangstellende melden is er een informatiepakket van de gemeenten beschikbaar. Tegenwoordig digitaal; veel informatie is ook eenvoudig niet meer op schrift te krijgen, bijvoorbeeld een informatiegids van de burgerlijke gemeente. En filmpjes maken tegenwoordig ook onderdeel uit van de informatiestroom. Het is een extra uitnodigend gebaar naar mogelijke kandidaten.

De volgende stap voor de beroepingscommissie is om af te wegen wat zij gaat doen met de lijstjes met namen. Als er al voldoende spontane aanmeldingen voor belangstelling zijn (= sollicitaties) in de vorm van brieven, dan kunnen de lijsten nog even blijven liggen. Dat is niet erg, want – zoals gezegd - predikanten weten toch niet dat ze op een lijstje staan. De beroepingscommissie is trouwens ook niet verplicht iets met de namen op de lijsten te doen.

Maar als er geen brieven binnen gekomen zijn van predikanten die zelf het initiatief hebben genomen, zal er in de regel voor gekozen worden om de predikanten op de lijsten

te gaan bellen. Soms wordt er voor gekozen dat te doen aanvullend op de (enkele) brief die is binnengekomen.

Hopelijk leidt dit er allemaal toe dat de beroepingscommissie gesprekken met kandidaten aan kan gaan.

U kunt trouwens ook zelf gewoon lekker grasduinen in de vacatures in de Protestantse Kerk; dat is openbare informatie. Ga naar de site van de PKN, www.protestantsekerk.nl en typ in het zoekvenster 'vacatures'. Geheel onderaan op die site kun u zich ook inschrijven voor de wekelijkse nieuwsbrief. Of tik 'nieuwsbrief' in in het zoekvenster; dan komt u er ook. Want ook de nieuwsbrief is volledig openbare informatie en ik kan u zeggen: daar staan vaak leuke wetenswaardigheden in voor alle kerkmensen.

ds. Marius Braamse